

Bemærkninger

Til nr. 8

Ændringen er en konsekvens af vedtagelsen den 26. maj 1989 af forslag til lov om ændring af den sociale styrelseslov samt forskellige lovbestemmelser om det sociale udvalg. (Ophævelse af det sociale udvalgs selvstændige kompetence m.v.) (L 188).

Herefter har kommunalbestyrelsen fra den 1. januar 1990 ifølge den vedtagne affattelse af § 2, stk. 1, i den sociale styrelseslov kompetence til at træffe bestemmelse om kommunens virksomhed på det sociale og sundhedsmæssige område.

Sager om ydelser m.v. til enkeltpersoner kan dog ifølge § 2, stk. 2, ikke behandles i den samlede kommunalbestyrelse. Afgørelse i disse sager træffes af det eller de udvalg, i kommuner med magistratsordning det eller de magistratsmedlemmer, som efter kommunens styrelsesvedtægt varetager de pågældende sagsområder.

Ved ændringsforslaget bliver terminologien i de nye bestemmelser i bistandslovens afsnit III A fra den 1. januar 1990 bragt i overensstemmelse med de den 26. maj 1989 vedtagne ændringer af den sociale styrelseslov.

Sager efter de foreslåede bestemmelser i § 49 b, stk. 2, og § 49 e vil være omfattet af den sociale styrelseslovs nye § 2, stk. 2, og de kan således efter 1. januar 1990 ikke behandles af den samlede kommunalbestyrelse, men skal behandles i det eller de udvalg/af det eller de magistratsmedlemmer, der varetager de pågældende sagsområder.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Pernille Forchhammer (S):

Det er med stor beklagelse, Socialdemokratiet ser på, at dette forslag om indførelse af ungdomsydelse til unge kommer frem til anden behandling, uden at man har løst problemerne i forbindelse med bare et minimum af de alvorlige kritikpunkter, som en lang række involverede organisationer har givet udtryk for.

Det drejer sig om DUF, om Kommunernes Landsforening, om LO og om Dansk Socialrådgiverforening, og det vil sige, at samtlige grupper, som på en eller anden måde er involverede i gennemførelsen af dette forslag, har rejst nogle alvorlige kritikpunkter, som på ingen måde er blevet imødekommet af socialministeren.

Faktisk har behandlingen af dette forslag haft en smule karakter af farce.

Først vælger socialministeren at høre en lang række organisationer om lovforslaget, inden det bliver fremsat her i folketingssalen. Ministeren vælger – og det er ministerens ansvar og ret at vælge – ikke at efterkomme og imødekomme de kritikpunkter, som organisationerne giver udtryk for.

Derefter, efter førstebehandlingen, beslutter ministeren, at der nu skal nedsættes et gennemførelsesudvalg, som skal se på, hvordan forslaget kan gennemføres i virkeligheden. Og hvem skal så være repræsenteret i dette gennemførelsesudvalg? Jo, det skal de organisationer, som har været hørt om lovforslaget, og hvis kritikpunkter ministeren ikke har ønsket at imødekomme.

Da så gennemførelsesudvalget efter at have arbejdet en måned til halvanden kommer med en rapport med flere spørgsmålstejn end konklusioner, vælger ministeren ikke at imødekomme de alvorlige kritikpunkter, som rapporten rejser.

Det eneste, som bliver resultatet af det arbejde, der er udført i dette gennemførelsesudvalg og i Folketingets Socialudvalg, er otte ændringsforslag, hvoraf de seks mest drejer sig om teknik og rent administrative ændringer.

Der er ingen løsning af spørgsmålet om fuldtidsbeskæftigelse for de unge. Der er ingen løsning på spørgsmålet om, hvad det er for perspektiver, man tilbyder de unge efter de fem måneders beskæftigelse. Der er ingen løsning på spørgsmålet om målgruppen, som er meget snæver, altså de 18–19-årige, og ikke strækker sig op til de 30 år, og der er heller ingen løsning på en lang række andre af de kritikpunkter, som har været rejst.

Ud over disse administrative og tekniske ændringsforslag er der stillet to meget politiske ændringsforslag, som begge af Socialdemokratiet indstilles til forkastelse.